

Koninklijke onderscheiding voor Laurens Koole

Geen koninklijke onderscheiding voor een Lindenaar maar wel voor iemand die zoals vele anderen ook bij Linden horen. Net als voor velen in Cuijk is hij voor de geloofsgemeenschap een bekende. Proficiat Laurens.

Een dankbaar gevoel.

Bij gelegenheid van Koningsdag kreeg ik een Koninklijke onderscheiding voor mijn werk als vrijwilliger, o.a. ook voor mijn werk voor de geloofsgemeenschap Linden. Totaal onverwacht, een complete overval dus.

De burgemeester komt – in deze coronatijd – persoonlijk aan huis. Buiten op onze feestelijk versierde oprit vond de uitreiking plaats. Wat een feestdag is het geworden met onze kinderen en kleinkinderen! Ondanks de beperkingen, die het niet mogelijk maakten om bezoek te kunnen ontvangen, om samen het glas te kunnen heffen. Maar wat in het vat zit, verzuurt niet.

Ik had geen idee dat dit gebeuren zoveel emotie en ontroering bij me zou oproepen. De waardering die naar me toe kwam in de vorm van videobijdragen, lieve kaarten, bloemen, telefoontjes en mails. Men vond dat ik de onderscheiding echt had verdiend. Ik werd er stil van.

Jullie in Linden wil ik uit de grond van mijn hart bedanken voor jullie lieve en warme woorden. Daar kan ik de rest van mijn leven mee vooruit.

Overigens vind ik dat velen “meedelen” in deze onderscheiding. Dat geldt op de eerste plaats voor mijn vrouw Resy, die achter me stond en me de ruimte gaf. Maar ook voor alle collega-vrijwilligers, die samen met mij optrokken in ons werk. Wij allen samen verdienen deze onderscheiding.

Er zijn veel mensen die zich jarenlang inzetten voor “de gemeenschap”.

Zij krijgen nooit een lintje; ze verdienen het wel. Ik heb zelf bij deze gelegenheid nog eens aan den lijve ervaren wat waardering met mij doet, met ons mensen doet. Laat elkaar je waardering horen en voelen en houd elkaar in ere.

Nogmaals: veel dank!

Laurens Koole